

Kniha Daniel — číslo devět

Poselství prvního anděla

Jeff Pippenger

2023-12-04

První kapitola knihy Daniel představuje poselství prvního anděla ze čtrnácté kapitoly Zjevení. Jójakím symbolicky označuje, že jde o zmocnění poselství prvního anděla, nikoli o jeho příchod v „čas konce“. Všichni proroci ukazují na „poslední dny“ vyšetřujícího soudu, takže tato kapitola představuje 11. září 2001, kdy započal proces zkoušky sto čtyřiceti čtyř tisíc. Ve třetí kapitole Malachiáše je tento proces představen jako proces očišťování, kdy posel připravuje cestu, aby posel smlouvy náhle přišel do svého chrámu. Posel, který připravuje cestu a který je zároveň „hlas“ volající na poušti, je také zkouškou, jež je součástí procesu očišťování. Ve třetí kapitole Malachiáše je sto čtyřicet čtyři tisíc představeno jako synové Léviho. Synové Léviho představují ty, kteří stáli s poslem Mojžíšem při vzpouře zlatého telete, jež představovalo obraz šelmy.

Obstát ve zkoušce obrazu šelmy je dalším biblickým znázorněním druhé ze tří zkoušek, které tvoří proces očišťování. Synové Léviho musí touto zkouškou projít dříve, než budou zapečetěni.

Zapečetění v osmé a deváté kapitole Ezechiele je dalším znázorněním procesu očišťování, který započal 11. září 2001. V osmé kapitole ti, kdo se v Jeruzalémě nakonec klanějí slunci, představují čtyři generace laodicejského adventismu. V deváté kapitole ti, kdo přijímají pečeť, vzdychají a naříkají nad ohavnostmi, které se dějí uprostřed Jeruzaléma. Jeruzalém je Boží církev.

Poselství tří andělů je také znázorněním procesu očišťování. Tato tři poselství představují třístupňový proces zkoušky a je vyžadováno, aby synové Léviho prošli první zkouškou, aby se vůbec mohli účastnit druhé zkoušky. Třetí zkouška je jiného druhu, neboť představuje zkoušku, která určuje, zda synové Léviho úspěšně prošli prvními dvěma zkouškami. Je to prorocký lakmusový test. První zkouška je zkouškou stravy (v duchovním smyslu), neboť je v ní obstáto či selháno podle toho, zda synové Léviho přijmou poselství poskytnuté Duchem svatým skrze Eliáše, posla, který připravuje cestu pro posla smlouvy.

První verš knihy Zjevení zdůrazňuje závažnost tohoto poselství. Záměrně ukazuje, že poselství, které lidský posel, představovaný Janem, posílá církvím, mu bylo dáno Gabrielem, který je přijal od Krista, jenž je zase přijal od Otce. Eliášovo poselství nese autoritu božství a odmítnout poselství Jana, či Eliáše, či „hlasu volajícího na poušti“, znamená odmítnout Zjevení Ježíše Krista.

Druhá zkouška je zkouškou zrakovou, neboť jakmile synové Léviho snědli poselství Eliášovo, které bylo v ruce anděla, jenž sestoupil, aby osvětlil zemi svou slávou, přijali biblickou metodologii, která jim umožňuje správně rozpoznávat znamení doby. Tato metodologie synům Léviho umožňuje rozpoznat, že tato znamení doby dosvědčují, že ve Spojených státech dochází ke spojení církve a státu, v naplnění zkoušky obrazu šelmy. Ještě důležitější je, že tato znamení doby, jsou-li zasazena do kontextu posvátných reformních linií, představují samu podstatu Alfa a Omega, počátek znázorňující konec. Posvátné reformní linie ukazují, že Boží lid musí učinit vše, co je v

jeho moci, aby spolupracoval na díle přípravy sebe sama k pečeti Boží.

Proto, moji milovaní, jako jste vždy byli poslušni, nejen v mé přítomnosti, nýbrž nyní mnohem více v mé nepřítomnosti, s bázní a třesením uvádějte ve skutek svou vlastní spásu. Neboť Bůh je ten, který ve vás působí i chtění i činění podle své dobré vůle. Všecko číňte bez reptání a pochybování, abyste byli bezúhonní a bezelstní, děti Boží bez poskvrny uprostřed pokolení pokřiveného a převráceného, mezi nimiž záříte jako světla ve světě. Filipským 2,12–15.

Daniel, Chananjáš, Mišael a Azarjáš, čtyři co do počtu, představují adventisty sedmého dne po celém světě, kteří rozpoznávají 11. září 2001 jako určení sestupu anděla ze Zjevení osmnácté kapitoly, a volí si vzít skrytou manu, která je v jeho ruce, a jíst ji. Skrytá mana, která má být pojídána, jak právě citoval apoštol Pavel, představuje Boha (skrytou manu), jenž působí ve svém lidu, aby činil jeho vůli a zalíbení. Pavel představuje posla Filadelfským a odmítnout jeho poselství znamenalo smrt. Daniel, Chananjáš, Mišael a Azarjáš představují ty, kdo se rozhodují jíst skrytou manu.

Mezi nimi byli ze synů Judových Daniel, Chananjáš, Mišael a Azarjáš. Náčelník komorníků jim dal jména: Danielovi dal jméno Beltšasar, Chananjášovi Šadrak, Mišaelovi Měšak a Azarjášovi Abednego. Ale Daniel si v srdci umínil, že se neposkvrní královským pokrmem ani vínem, které král pil; proto požádal náčelníka komorníků, aby se nemusel poskvrnit. Daniel 1,6–8.

Daniel se rozhoduje, že si přeje přijmout poselství, které sestoupilo z nebe 11. září 2001, a zároveň odmítnout poselství znázorněné jako pokrm a nápoj Babylóna. Ašpenaz vybral, kteří z judských zajatců mají být přivedeni před krále.

I řekl král Ašpenazovi, náčelníku svých komorníků, aby přivedl některé ze synů Izraele, z královského rodu a z knížat; jinochy, na nichž nebylo žádné vady, ale byli pěkného vzhledu, zběhlí ve vši moudrosti, zdatní ve znalosti, chápaví v nauce, a takové, kteří v sobě měli schopnost obstát v královském paláci a které by mohli vyučit písmu a jazyku Chaldejců. Daniel 1,4.5.

Budeme-li sledovat řetězec velení uvedený v knize Zjevení, v první kapitole a prvním verši, Nebúkadnesar přikázal Ašpenazovi, aby vybral děti, na nichž se naplnilo proroctví, jež Izajáš oznámil Ezechiášovi. Ašpenaz přijal poselství a poté je předal Melzarovi, knížeti kleštěnců. Nebúkadnesar představuje nebeského Otce; Ašpenaz představuje Krista a Melzar představuje Gabriela. Ašpenaz věděl, které děti má vybrat, a věděl, že Daniel učiní správné rozhodnutí ohledně stravy, dříve než jej přivedl před krále.

I Bůh dal Danielovi dojít přízně a milosrdné lásky u správce dvořanů. A správce dvořanů řekl Danielovi: Bojím se svého pána, krále, který ustanovil váš pokrm i váš nápoj; nebo proč by měl spatřit vaše tváře ztrhanější než u mláďenců, kteří jsou vašeho věku? Pak byste přivedli mou hlavu v nebezpečení před králem. Daniel 1,9.10.

Melzar zde určuje první krok poselství tří andělů. Prvním krokem je bát se Boha, jak to ilustruje Melzarova bázeň před Nebúkadnesarem. Již dříve bylo v těchto člancích prokázáno, že hebrejské

slovo „pravda“, které bylo utvořeno spojením prvního, třináctého a posledního písmene hebrejské abecedy, představuje třístupňový proces zkoušky tří andělů. Tím bylo na základě několika svědků doloženo, že poselství prvního anděla obsahovalo všechny tři zkoušky ze tří, které jsou znázorněny poselstvími tří andělů. Poselství prvního anděla je označeno jako věčné evangelium, čímž je vymezeno jako totéž evangelium od dnů Adamových až do druhého příchodu Krista.

A viděl jsem jiného anděla, letícího středem nebe, který měl věčné evangelium, aby je zvěstoval obyvatelům země, každému národu, pokolení, jazyku i lidu, a volal mocným hlasem: Bojte se Boha a vzdejte mu slávu, neboť přišla hodina jeho soudu; a klanějte se tomu, který učinil nebe i zemi, moře i prameny vod. Zjevení 14,6.7.

Prvním krokem poselství prvního anděla je bázeň před Bohem. Druhým krokem je vzdát mu slávu a třetím je příchod hodiny jeho soudu. Ve vztahu k poselstvím dalších dvou andělů zní poselství prvního anděla: „Bojte se Boha.“ Poselství druhého anděla pak oznamuje pád Babylóna, ať už v milleritském hnutí prvního anděla, nebo v hnutí třetího anděla; povolání vyjít z Babylóna je místem, kde se uskutečňuje projevení vylití Ducha svatého. V onom časovém období, ať je znázorněno jako Půlnoční volání, hlasité volání či pozdní déšť, ti, kdo zvěstují toto poselství, oslavují Boha. Poselství druhého anděla je místem, kde je Bohu vzdávána sláva, a toto časové období vede k bodu v čase, kdy v milleritské historii začal vyšetřující soud, anebo k soudu nad nevěstkou Babylóna, který nastává v krizi nedělního zákona.

Melzarův strach představuje poselství prvního anděla a zahajuje desetidenní zkoušku stravy; také číslo deset označuje zkoušku. Melzarův výrok, že se bojí krále, byl téhož druhu jako Danielova bázeň před Bohem více než před králem a jeho předsevzetí v srdci neposkvřnit se pokrmem Babylóna. Časové období, po které trvala zkouška Daniela a tří mládenců, byly tři roky, a tak představuje tři kroky poselství tří andělů.

A král jim určil každodenní přiděl z královských pokrmů a z vína, které sám pil; tak měli být živeni po tři roky, aby na jejich konci mohli stanout před králem. Daniel 1,5.

První kapitola knihy Daniel představuje zmocnění poselství prvního anděla a právě zde se označuje počátek zkoušky stravy, která byla v milleritských dějinách znázorněna pojidáním malé knížky. Období zkoušky pro Daniela a tří mládence bylo vykonáno v prvních deseti dnech z oněch tří let. Deset je symbolem procesu zkoušení, jak to bylo znázorněno u starověkého Izraele, když odmítl desátou zkoušku, představovanou poselstvím Jozua a Káleba. Je to rovněž znázorněno v době pronásledování v církvi Smyrny.

Neboj se ničeho z toho, co máš vytrpět: hle, ďábel uvrhne některé z vás do žaláře, abyste byli vyzkoušeni; a budete mít soužení po deset dní. Buď věrný až do smrti, a dám ti korunu života. Zjevení 2,10.

Radou církvi ve Smyrně bylo, aby se nebála zkoušky, neboť budou-li se bát Boha, odmění jejich zbožnou bázeň korunou života. Tato zbožná bázeň je znázorněna Danielovou touhou jíst nebeskou manu.

I řekl Daniel Melzarovi, jehož kníže komorníků ustanovil nad Danielem, Chananjášem, Míšaelem a Azarjášem: Zkus, prosím, své služebníky po deset dní; ať nám dávají k jídlu luštěniny a k pití vodu. Potom ať je před tebou pohleděno na naše tváře i na tváře jinochů, kteří jedí z pokrmu králova; a jak uvidíš, nalož se svými služebníky. I svolil jim v této věci a zkoušel je po deset dní. Daniel 1,10–14.

První zkouškou bylo bát se Boha, jak to ilustrují Melzar a Daniel, který si v srdci předsevzal, že se neposkvrní babylónským pokrmem a nápojem. Druhým prvkem poselství prvního anděla je vzdát Bohu slávu, což představuje viditelné projevení účinků stravy. Na konci deseti dnů Daniel a tři mládenci oslavili Boha svým tělesným vzhledem.

A po uplynutí deseti dnů se ukázalo, že jejich tváře jsou krásnější a jejich tělo statnější než u všech jinochů, kteří jedli podíl z královského pokrmu. I odnímal jim tedy správce podíl z jejich pokrmu i víno, které měli pít, a dával jim luštěniny. Těmto čtyřem jinochům pak dal Bůh poznání a zběhlost ve veškerém učení a moudrosti; a Daniel měl porozumění všem viděním a snům. Daniel 1,15–17.

Čtyři děti obstály v první zkoušce stravy, v níž Adam a Eva padli a která představovala první zkoušku, jíž Kristus čelil bezprostředně po svém křtu. Kristův křest byl zmocněním prvního poselství v jeho prorocké linii. Zmocnil a potvrdil poselství hlásané „hlasem na poušti“. Poté, stejně jako v případě Daniele a tří hodných, byl Kristus po čtyřicet dní zkoušen ve věci stravy, tak jako byl Daniel po deset dní. Daniel a Kristus předobráňovali zkoušku skryté many v ruce anděla, který sestoupil 11. září 2001. Po ní měly následovat dvě zkoušky pro Krista i pro Daniele. Druhá zkouška byla tou, při níž Daniel a tři hodní oslavili Boha svým vzezřením. Zkouška, která po zkoušce stravy následovala u Krista, rovněž představovala slávu.

I ďábel mu řekl: Jsi-li Syn Boží, rozkaž tomuto kameni, aby se stal chlebem. Ježíš mu odpověděl: Je psáno: Ne samým chlebem bude člověk živ, ale každým slovem Božím. A ďábel ho vzal na vysokou horu a v jediném okamžiku mu ukázal všechna království světa. I řekl mu ďábel: Tobě dám všechnu tuto moc i jejich slávu; neboť mně je odevzdána a dávám ji, komu chci. Jestliže se mi tedy pokloníš, všechno bude tvé. Ježíš mu odpověděl: Odejdi ode mne, satane, neboť je psáno: Pánu, svému Bohu, se budeš klanět a jemu jedinému budeš sloužit. Matouš 4,3–8.

Poté, co Kristus obstál ve zkoušce týkající se stravy, mu satan nabídl „slávu“ všech království světa, avšak Kristus si místo toho zvolil oslavit Krále všech králů. Adam a Eva v první zkoušce selhali a ihned se snažili zakrýt svou tvář fíkovými listy, neboť již nezjevovali slávu Boží, jak ji představoval oděv světla, který předtím nosili. Když Daniel a tři mládenci obstáli ve zkoušce týkající se stravy, bylo jim pak dáno „poznání a dovednost ve všelikém písemnictví a moudrosti; a Daniel měl porozumění ve všelikých viděních a snech.“

Obstáli v druhé zkoušce, která byla zkouškou zrakovou a kterou vykonal Melzar. V dějinách milleritského hnutí druhé andělské poselství vyznačilo rozdíl mezi těmi, kdo přijali, a těmi, kdo odmítli poselství „hlasu“ volajícího na poušti, jak je představoval William Miller. Prorocky se pak milleritské hnutí stalo viditelným a jediným pravým rohem protestantismu a ti, kdo odmítli

poselství i hnutí, se stali dcerami Říma. Zvolili si jíst pokrm a pít víno Babylóna namísto malé knížky. Po uplynutí tří let byli Daniel a jeho druzi předvedeni, aby byli souzeni Nebúkadnesarem.

Když pak uplynuly dny, po jejichž skončení je podle králova příkazu měli předvést, představený dvořanů je uvedl před Nebúkadnesara. A král s nimi rozmlouval; a mezi nimi všemi nebyl shledán nikdo jako Daniel, Chananjáš, Míšael a Azarjáš; proto stáli před králem. A ve všech záležitostech moudrosti a rozumnosti, na něž se jich král dotazoval, shledal je desetkrát lepšími než všechny kouzelníky a hvězdopравce, kteří byli v celé jeho říši. A Daniel zůstal až do prvního roku krále Kýra. Daniel 1,18–21.

Daniel a tři mládenci obstáli ve zkoušce „deseti“ dnů, a poté byli při závěrečné zkoušce shledáni „desetkrát“ moudřejšími než všichni ostatní.

První kapitola knihy Daniel je prvním odkazem na poselství prvního anděla v celku, který tvoří knihy Daniel a Zjevení. Nese totožné charakteristiky jako první anděl ve čtrnácté kapitole Zjevení. Potvrzuje pravdu poprvé zmíněnou v prvním verši Zjevení, neboť Nebúkadnesar dal poselství Ašpenazovi, který je pak předal Melzarovi, jenž poté jednal s Danielem. Otec dal poselství Kristu, který je pak předal Gabrielovi, jenž poté jednal s Janem.

Poselství, které je předáváno a které je poselstvím nyní odpečetěným, vymezuje způsob, jakým Otec sděluje své církvi. První věcí, kterou se Otec rozhodl své církvi vymezit, je třístupňový zkušební proces tří andělů. Boží prorocké Slovo tento proces velmi pečlivě popsalo v několika prorockých liniích a také v dějinách mileritů. Tyto pravdy jsou podstatnou součástí skryté many, která byla v ruce anděla, když sestoupil 11. září 2001.

Není možné mít účast, a tudíž projít druhou zkouškou, pokud jste neprošli první zkouškou. Tato pravda byla jasně znázorněna v dějinách Krista a mileritů. Druhá kapitola knihy Daniel je druhou zkouškou, podle níž, jak uvádí sestra Whiteová, „bude rozhodnuto o našem věčném údělu“. Dále uvádí, že je to zkouška, kterou musíme „projít, dříve než budeme zapečetěni“. Tato zkouška je nyní téměř u konce.

Druhá kapitola knihy Daniel pojednává o zkoušce obrazu šelmy, a je zcela příhodné, že tato kapitola pojednává o velikém obrazu a že Daniel mohl tuto zkoušku rozpoznat jen proto, že obstál v dietní zkoušce a bylo mu požehnáno „desetkrát“ větším „porozuměním“ a „moudrostí“. Stejně jako varování před touto zkouškou ve spisech Ellen Whiteové je i zkouška obrazu v druhé kapitole knihy Daniel zkouškou, která představuje důsledek života nebo smrti.

Proto se král rozhněval a velice se rozlítil a přikázal vyhladit všechny mudrce Babylóna. A vyšel rozkaz, aby mudrci byli pobiti; a hledali Daniela i jeho druhy, aby byli pobiti. Daniel 2,12.13.

V první kapitole knihy Daniel je ještě několik dalších prorockých otázek, kterými se musíme zabývat, a těmto otázkám se budeme věnovat v příštím článku.

„Viděla jsem zástup, který stál dobře chráněn a pevný, neposkytuje žádnou podporu těm, kdo by chtěli otřást ustálenou vírou těla. Bůh na ně shlížel se zalíbením. Byly mi ukázány tři stupně — poselství prvního, druhého a třetího anděla. Můj průvodní anděl řekl: „Běda tomu, kdo by

pohnul jediným kvádrem nebo posunul jediný kolík v těchto poselstvích. Právě porozumění těmto poselstvím má životně důležitý význam. Osud duší závisí na tom, jak jsou přijímána.‘ Znovu jsem byla provedena těmito poselstvími a viděla jsem, jak drazo lid Boží vykoupil svou zkušenost. Byla získána skrze mnoho utrpení a těžký zápas. Bůh je vedl krok za krokem, až je postavil na pevnou, nepohnutelnou plošinu. Viděla jsem jednotlivce, jak přistupují k této plošině a zkoumají její základ. Někteří na ni s radostí ihned vstoupili. Jiní začali na základu hledat chyby. Přáli si, aby byly provedeny úpravy, a pak by plošina byla dokonalejší a lid mnohem šťastnější. Někteří z plošiny sestoupili, aby ji prozkoumali, a prohlásili, že je položena nesprávně. Viděla jsem však, že téměř všichni stáli na plošině pevně a napomínali ty, kteří z ní sestoupili, aby přestali se svými stížnostmi; neboť Bůh byl Mistrem stavitelem a oni bojovali proti Němu. Připomínali podivuhodné dílo Boží, které je přivedlo k pevné plošině, a svorně pozvedli oči k nebi a hlasitým hlasem oslavovali Boha. To zapůsobilo na některé z těch, kteří si stěžovali a opustili plošinu, a ti na ni s pokorným výrazem opět vstoupili.

„Byla jsem navracena k hlásání prvního příchodu Krista. Jan byl poslán v duchu a moci Eliášově, aby připravil cestu Ježíši. Těm, kdo odmítli Janovo svědectví, nebylo učení Ježíšovo ku prospěchu. Jejich odpor proti poselství, které předpovídalo Jeho příchod, je postavil tam, kde nemohli snadno přijmout ani nejsilnější důkazy, že On je Mesiáš. Satan vedl ty, kdo odmítli Janovo poselství, aby zašli ještě dále, odmítli Krista a ukřižovali Ho. Tím se postavili tam, kde nemohli přijmout požehnání o dni Letnic, které by je bylo poučilo o cestě do nebeské svatyně. Roztržení chrámové opony ukázalo, že židovské oběti a obřady již nebudou přijímány. Veliká Oběť byla přinesena a byla přijata a Duch svatý, který sestoupil v den Letnic, obrátil mysl učedníků od pozemské svatyně k nebeské, do níž Ježíš vstoupil svou vlastní krví, aby na své učedníky vylil dobrodiní svého smíření. Avšak Židé byli ponecháni v naprosté temnotě. Ztratili veškeré světlo, které mohli mít o plánu spasení, a nadále důvěřovali svým neužitečným obětem a darům. Nebeská svatyně zaujala místo pozemské, oni však o této změně neměli žádné poznání. Proto nemohli mít prospěch z Kristovy prostřednické služby ve svatyni.“

„Mnozí hledí s hrůzou na počínání Židů při odmítnutí a ukřižování Krista; a když čtou dějiny o jeho potupném týrání, domnívají se, že ho milují a že by ho nezapřeli jako Petr ani neukřižovali jako Židé. Avšak Bůh, který zkoumá srdce všech, podrobil zkoušce onu lásku k Ježíši, o níž vyznávali, že ji cítí. Celé nebe sledovalo s nejhlubším zájmem přijetí poselství prvního anděla. Avšak mnozí, kteří se hlásili k lásce k Ježíši a prolévali slzy, když četli příběh kříže, se posmívali dobré zprávě o jeho příchodu. Místo aby toto poselství přijali s radostí, prohlašovali je za blud. Nenáviděli ty, kdo milovali jeho zjevení, a vylučovali je z církví. Ti, kdo odmítli první poselství, nemohli mít užitek z druhého; právě tak jim nebyl ku prospěchu ani půlnoční křik, který je měl připravit, aby s Ježíšem vírou vstoupili do nejsvětějšího místa nebeské svatyně. A odmítnutím obou předchozích poselství tak zatemnili své porozumění, že nevidí žádné světlo v poselství třetího anděla, které ukazuje cestu do nejsvětějšího místa. Viděla jsem, že jako Židé ukřižovali Ježíše, tak jmenovité církve ukřižovaly tato poselství, a proto nemají žádné poznání cesty do nejsvětějšího místa a nemohou mít prospěch z Ježíšovy přímlyvy tam. Podobně jako Židé, kteří přinášeli své bezcenné oběti, přinášejí své bezcenné modlitby do oddělení, které Ježíš opustil; a satan, potěšen tímto klamem, na sebe bere náboženský ráz a obrací mysl těchto domnělých křesťanů k sobě, působí svou mocí, svými

znameními a lživými zázraky, aby je pevně připoutal do své léčky.“ Early Writings, 258–261.